

"گرامیداشت" اتحادیه اروپا برای ۳۰ خرداد (۲۰ ژوئن) و گرامیداشت ما

مریم نمازی، دبیر همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۲۰ ژوئن ۲۰۰۲

روز ۲۰ ژوئن روز جهانی پناهندگی است. در "گرامیداشت" این روز، دولتهای اروپایی دارند برنامه می چینند تا در "کنفرانس سویل" در اسپانیا در روزهای ۲۱ تا ۲۲ ژوئن حق پناهندگی را محدودتر سازند. در "سویل" می خواهند علیه "مهاجرت غیر قانونی" (کلمه جدیدشان برای پناهندگان) بطور جدی تری مبارزه کنند و یک سیاست متحد پناهندگی را طرح کنند. در واقعیت، اما اینها پیش از این یک سیاست متحد پناهندگی داشتند — سیاست مرزهای بسته و سرکوبگرانه که پناهندگان را باز می دارد، رد و دیپورت می کند. اینها فقط می خواهند این سیاستشان را افزایش و توسعه دهند.

۲۰ ژوئن (۳۰ خرداد) نیز روز گرامیداشت قربانیان یورش اسلامی علیه انقلاب ایران است. در این روز در سال ۶۰، جمهوری اسلامی بطور همه جانبه ای سرکوب کرد، در صورتهای زنان بی حجاب آسید پاشید و هر روزه صدها انسان شریف را به اعدام سپرد تا حاکمیت کثیف خود را تثبیت کند. نتیجه این یورش ۱۰۰ هزار اعدام و حاکمیت بیش از دو دهه ارتجاع اسلامی بر ایران بوده است. در "گرامیداشت" این نسل کشی نیز وزرای خارجه اتحادیه اروپا موافقت کردند تا "گفتگوهای تجاری و سیاسی" را با جمهوری اسلامی آغاز کنند. در واقعیت اما اینها مدتهاست با جمهوری اسلامی "گفتگو" می کنند. (در سال ۲۰۰۰، تجارت بین اتحادیه اروپا و جمهوری اسلامی ۱۲ میلیارد دلار بوده است و اتحادیه اروپا بزرگترین تجارت کننده با جمهوری اسلامی است.) اینها فقط می خواهند این سیاستشان را افزایش و توسعه دهند.

این "گرامیداشتهای" اتحادیه اروپا چیزی بیش از دو روی یک سکه نیست. از یک سو آنها به بازماندگان سرکوب و خفقان پشت می کنند و آنها را غیر قانونی، مجرم، تروریست و قلابی می نامند و از سوی دیگر یک رژیم غیر قانونی، تروریست و مجرم که حاکمیتش مسبب فرار پناهجویان بیشماری از ایران و منطقه است حمایت می کنند.

تمام دلایل پاسترویزه شده آنها برای کنفرانس "سویل" و "گفتگوهایشان" با جمهوری اسلامی نمی تواند این واقعیت را پنهان کند که آنها سیاستی را پیش می برند که سود و حکومتهای سرکوبگرانه را اول و عدالت برای قربانیان و مردم فراری، و آنهايي که تحت حاکمیت اسلام زندگی و مبارزه می کنند را آخر می گذارد. بدون تردید، این

"گرامیداشتها" ادامه ستایششان برای سرکوب و یک توهین به بشریت است.

در عوض، ما سوسیالیستها، پناهجویان، مردم آزادیخواه، فعالین کارگری، و مدافعین حقوق مدنی گرامیداشت خود را برای این روز داریم. ما تظاهراتها، کنفرانسها، فستیوالها و منشورهای خود را به یاد آن عزیزانی که از دست رژیمهای مستبد و سیاستهای ضد پناهندگی جان باختند و قتل عام شدند را داریم. در این روز ما از بشریت و حق یک زندگی شایسته انسان چه در ایران، افغانستان، کردستان عراق، عراق، و یا در اروپا و استرالیا و غیره بدون قید و شرط دفاع می کنیم. بجای "گفتگو" با جمهوری کثیف اسلامی، ما خواهان محکومیت سران این رژیم – چه راست و چه دوم خردادی – برای جنایتهایشان علیه بشریت می باشیم. بجای دیوارهای بلندتر برای قلعه اروپا، ما خواهان حق و آزادی انتخاب محل سکونت، سفر و نقل و مکان و حقوق شهروندی برای تمام کسانی که در جستجوی یک زندگی آزادتر، امنتر و بهتر می باشند هستیم.

این هم گرامیداشت ماست برای ۳۰ خرداد.